

MONDELINGE VRAAG H-0511/06
voor het vragenuur van de vergaderperiode van juli 2006
ingediend overeenkomstig artikel 109 van het Reglement
van Baroness Nicholson of Winterbourne
aan de Commissie

Betreft: Erkende beleidslijnen voor aanpak van het probleem van gijzelneming

De afgelopen jaren heeft Irak te maken gehad met een verontrustend groot aantal gevallen van gijzelneming. In de meeste gevallen krijgen die zaken veel aandacht, omdat het daarbij gaat om buitenlandse hulpverleners, journalisten en technici die betrokken zijn bij wederopbouw. Toch is het aantal ontvoeringen in Irak waarbij buitenlanders zijn betrokken gering in vergelijking met de duizenden Irakezen die worden gegijzeld. Deskundigen zijn het erover eens dat de gijzelingen in Irak worden gepleegd door een groot aantal criminele en terroristische groeperingen en wel om een groot aantal verschillende redenen - maar in de meeste gevallen gaat het daarbij om financiële motieven. Met name verontrustend zijn derhalve de recente aanwijzingen dat een aantal lidstaten van de Europese Unie aan criminele en terroristische groeperingen enorme bedragen aan losgeld hebben betaald in ruil voor de vrijlating van ontvoerde landgenoten. Bij de betaling van losgeld gaat het om een stap die bepaald niet moet worden toegejuicht en kortzichtig is, omdat het gijzelneming juist niet ontmoedigt, maar de verspreiding van het fenomeen bevordert en daardoor zowel buitenlanders als Irakezen in groter gevaar brengt.

Welke maatregelen kan de Commissie in dit verband nemen om gemeenschappelijke richtlijnen en gedragscodes vast te stellen die door EU-lidstaten moeten worden gevolgd wanneer zij in Irak of daarbuiten met deze dreiging worden geconfronteerd?

Ingediend: 30.05.2006
en